

Вас чарує небесна блакить,
Що, цяцькуючи блискотом вірші,
Часом очі вам надто сліпить,
Болячки закриває найгірші.
Все вам сняться квітки запашні
Та кохання — святі, незрадливі,
Ви знаходите перли в багні,
В пеклі бачите душі щасливі.

Життя святом здається для вас,
Гармонійним втіленням розвитку...
Киньте, братики, панський
Парнас, Уберіться в простісіньку свнтку!
Соловейко співа на гіллях, —
Не діліть його красного труду,
А до волі показуйте шлях
Простим словом убогого люду!
